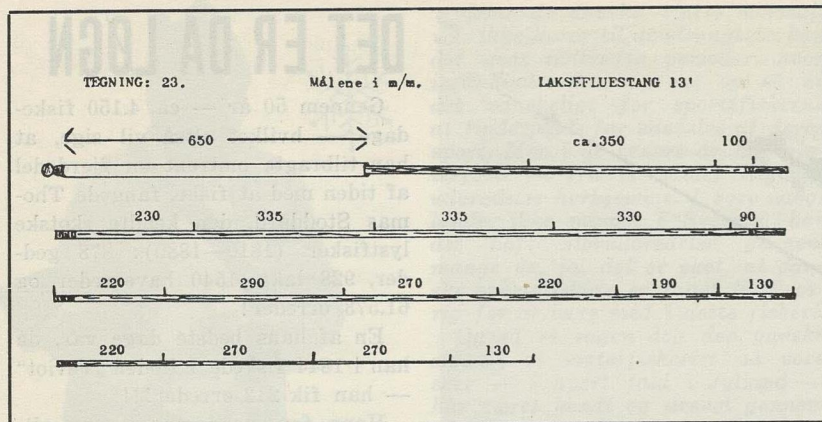

Mellem bundstykket og 2. led:

udv. ferr.: 84+15 mm.

indv. ferr.: 42+12 mm.

Mellem 2. led og spidsen:

udv. ferr.: 69+13 mm.

indv. ferr.: 34,5+11 mm.

Til spinnespidsen må vi så have en ekstra (indvendig) ferrule på: 34,5+11 mm.

Og husk — som altid — på helere at købe en for stor end en for lille ferrule.

Håndtaget skal have en lignende form som håndtaget til en kyststang, men vi gør det godt langt: 65 cm, da dette er behageligere både når man kaster og når man har fisk på.

VI BYGGER LAKSE-FLUESTANG

De fleste danske lystfiskere synes kun at kende til at fiske laks på spin. Det ligger måske i, at de fleste af os holder af at fiske med kraftige — ja, jeg kan vist roligt sige: alt for kraftige — grejer.

Er grunden mon den, at alt for mange er „madfiskere“, der går ud mere for at få fisk end for at fiske, og derfor mener, at kun de svære grejer kan sikre dem fiskene?

Af samme grund går de måske også ud fra, at det er lettere at få laks på et kraftigt spinne-udstyr med dejligt store skeer, woblers eller rejer end på de lettere fluestænger med en forholdsvis ubetydelig genstand som en lakseflue.

Ja, noget er der nok om det — men der kan på den anden side næppe herske tvivl om, at det, også når det gælder laks, er mere sportsligt — og også vanskeligere — at fiske med flue.

I øvrigt er det ingenlunde altid de mindste fisk, man får på flue. I Norge, f. eks., véd jeg, at Brekke har fået laks på 25 kg. I Mørrum og Em å i Sverige landes der hvert år mange store laks på flue — for ikke at tale om Skotland.

I alt fald bygger vi os nu en lakse-fluestang.

Alle lakse-fluestænger er i 3 led, især på grund af længden. Man bruger i vore dage sjældent stænger på over 14 og under 12 fod.

Til den specielle form for laksefiske, der hedder „Greased Line Fishing“ — hvor linen fedtes ind, så den flyder — brugte A. H. E. Wood (som i 1903 „opfandt“ denne fiskemetode) en 1-hånds let 12 fods stang, og under visse omstændigheder vil en 11 fods være tilstrækkelig.

Vi vil nu denne gang bygge en „mellemtape“, en ikke for svær 13 fods stang med følgende taper:

Spids: 3—7,6, længde: 1345 mm,

2 led: 8,2—11, længde: 1325 mm,

Bundstykke: 11,6—13,5, længde: 1335 mm.

Det skulle give en forholdsvis let stang med god balance. En af mine egne stænger har denne taper, og den er prøvet og fundet god af bl. a. formanden for laksefiskerklubben i Reykjavik.

Vi udsøger nogle ekstrafine splitter af tykt tonkin til spidsen. Vil man samtidig bygge sig en ekstra spinnespids, benytter vi samme taper til denne, men gør spidsen 35—40 cm kortere, da den skal kunne tage mindre skeer, rejer o. lign.

Målene på de 2 ferruler skal være:

Foretrækker man en fast hjulholder i stedet for de sædvanlige 2 ringe, kan en sådan muligvis fås; men personlig har jeg endnu ikke set en virkelig god sådan. Hardys har nogle specielle ringe, der er en mellemting og er udmærkede.

Der skal også, ligesom på kyststangen, være en bøsning med en gummiknop på forneden på håndtaget.

Jeg har i øvrigt fornylig prøvet en ny lim: „Pliobond“ (lavet af „Good Year“) specielt til denne nederste bøsning, og den synes at holde særdeles godt.

Broerne anbringes som vist på tegning 23.

Der er mange muligheder ved bygningen af laksestænger. Vil man f. eks. bygge sig en længere stang, kan man gøre dette ved at forstørre taperen op med ca. 1 mm for hver halve fod og tilsvarende forlænge håndtaget med indtil 100 mm pr. fod. Ferrulerne må også være tilsvarende større.

Hvis man kan skaffe sig tilstrækkelig tykvægget tonkin, kan man muligvis klare at enkeltbygge en 14 fods stang, men for både 14 og 15 fods stænger tilråder jeg at dobbeltbygge dem, i alt fald delvis, d. v. s. at dobbeltbygge bundstykket og 2det led — og helst også spinnespidsen.

I næste artikel skal jeg behandle dobbelt- og hulbygning.

Da det er ugørligt at opgive en „universal-tape“, skal jeg ligeledes i en senere artikel skrive mere udførligt om taper og prøve på at klarlægge, hvordan man på papiret kan regne sig til den forbedring, man ønsker af en færdig stang.

Henrik Bech.